

Dødsstraffen

Dødsstraff for 17 av Rinnanbandens medlemmer var fastslått av statsadvokaten. Nå er dommen falt.

Ellève unge menn skal stilles opp mot muren og skytes. Det samme blodige skuespill som rystet oss så ofte under krigen skal igjen framføres.

Hva sier folket om de strenge straffene? Gallupundersøkelsen har fastslått at folkeopinionen ikke kjenner noen nåde.

Men prinsippet i siviliserte land er jo at de beste i folket skal være dets dommere.

Hva sier kristenfolket, hva sier kirken?

De kristelige dagsaviser har gitt plass for lange og dypsindige artikler som med filosofiske og teologiske argumenter går inn for dødsstraffen, i det samtidig dødsstraffens motstandere stemples som teologiske og kristelige lettvektene. Det er gått teologi i en alvorlig sak.

Spørsmålet er om menneskekjærligheten og kristenomsorgen for villedte medmennesker er blitt borte under argumentasjonen?

Uenigheten gjelder ikke kravet om rettferdighet. De gruoppvekende forbrytelsene skal hverken unnskyldes eller søkes framstilt i et for ugjerningsmannen gunstigere lys. Men det går an — som et av våre beste oppbyggelsesblad forsiktig antydte — å sette den blinde rettferdighet for høyt. «Hvor rettsbevisstheten har tappt forbindelsen med kjærligheten er det blitt for kaldt til å leve».

Under vinterkrigen i Finland inneholdt Norsk Skuleblad en varm og vakkert formet oppfordring til å hjelpe det finske folk. Herunder omtalte bladet en artikkelserie i dagspressen under forrige verdenskrig, skrevet av en av vårt lands autoriteter og betitlet «Ved folkerettens bære». Det triste faktum at mellomfolkelige avtaler betød så lite var forfatterens emne. Norsk Skuleblad fortsatte: «I dag står vi over for en enda alvorligere situasjon: Ved rettferdighetens bære. Det er sorg blant Nordens folk i dag» Artikkelen sluttet med disse ordene: «Aldri må det bli sagt at vi nå står også ved kjærlighetens bære».

I dag er situasjonen den at vi håper på en gjenopplivelse av folkeretten og vi tror på en oppstandelse av rettferdigheten. Måtte bare ikke historiens dom over oss bli den at vi begravet kjærligheten i rettferdighetens liksvøp!

Kirken tier. —

Men skulle det ikke kunne gå an at den minoritet av Norges kristenfolk og Norges presteskap som er motstandere av dødsstraffen fikk sagt tydelig og offentlig fra — for ofrenes skyld, for kristendommens og kirkens skyld, for sin egen samvittighets skyld?

Einar Lyngar.
Res. kap.